

Bluewhite64 Linux

Craciun Attila (arny@bluewhite64.com)

Bluewhite64 este o distribuție Linux complexă ce rulează pe
servere și stații de lucru AMD64 Sempron™, Athlon™,
Opteron™, Turion™ 64, Phenom™ și Intel EM64T (Intel
Extended Memory 64 Technology).

Pe scurt, ***Bluewhite64 Linux*** este un port neoficial a
distribuției Slackware pe arhitectura AMD64 și Intel EM64T.

1. Istorie si nume

Ultima versiune stabilă a Bluewhite64 Linux este 12.0, care include suport pentru ALSA, GCC 4.1.2, nucleul Linux 2.6.21.5 (ca alternativă 2.6.22 in /testing), KDE 3.5.6, emularea IA32 precum și toate utilitarele uzuale.

Există deasemenea o versiune de teste a Bluewhite64 numită 'Curentă' ce poate fi folosită pentru o distribuție actualizată la zi.

Prima versiune, 11.0, a fost lansată pe 4 Octombrie 2006 si este bazat integral pe Slackware Linux. Cuprinde toate pachetele din versiunea "Curentă" plus câteva patch-uri pentru arhitectura 64-biti.

Numele "Bluewhite64" provine de la colorile oficiale a Slackware-ului, mai exact CD/DVD-urile oficiale folosesc albastru si alb.

GNOME (manager windows) nu face parte din Bluewhite64, însa, cei care doresc acest mediu desktop pot compila propriul desktop folosind sursele de la:

GNOME Slackbuilds (<http://gsb.sf.net/>)

GWARE (<http://www.gware.org/>)

DROPLINE (<http://www.droplinegnome.net/>)

2. Filozofia design-ului KISS

KISS care este o abreviere pentru "*Keep it Simple, Stupid*", adică "*Mentine totul simplu, prostule*" este un concept care explică multe alegeri ale design-ului în Bluewhite64.

În acest context 'simplu' se referă la punctul de vedere al arhitecturii sistemului și nu la acel al ușurinței în utilizare. Acesta este motivul pentru care sunt atât de puține unelte GUI pentru configurarea sistemului.

Uneltele GUI sunt (după cum zice teoria) mai complexe, și de aceea mai predispuse la probleme decât uneltele simple în linie de comandă. Rezultatul acestui principiu este că Bluewhite64 e este foarte rapid, stabil și sigur, cu costul ușurinței în utilizare.

Criticii spun în general că asta face lucrurile prea consumatoare de timp și greu de învațat. Susținătorii spun că flexibilitatea și transparența cât și experiența acumulată în acest proces compensează pe deplin.

3. Scripturile de startup

Bluewhite64 folosește modelul de scripturi din stilul de inițializare BSD pe când majoritatea celorlalte distribuții Linux folosesc modelul de inițializare SystemV Standard.

Cu System V fiecare nivel de rulare primește un subdirector pentru scripturile de inițializare, pe cand stilul BSD dă un singur script de inițializare fiecărui nivel de rulare.

Sușținătorii stilului BSD spun că este mai bine pentru că, cu acest sistem este mult mai ușor sa găsești, citești, editezi și să întreții scripturile. Sușținătorii stilului Sysren V spun că structura acestuia face scripturile mai puternice și mai flexibile.

Bluewhite64 suportă compatibilitatea stilului System V încă de la versiunea 11.

4. Administrarea pachetelor

Concepția Bluewhite64 fata de modul de administrare al pachetelor este unică. Sistemul său de administrare al pachetelor poate instala, actualiza, sau șterge pachete la fel de ușor ca și alte distribuții. Dar nu face nici o încercare de urmărire sau administrare a ceea ce este referit ca "dependințe" (ex. se asigură că sistemul are toate librăriile de sistem și programele pe care noul pachet "așteaptă" să le găsească în sistem), fiind conceput pentru un administrator care are cunoștințe despre pachetul pe care îl instalează.

Pachetele sunt în formă de fișiere tar arhivate cu utilitarul `gzip` care mai degrabă au extensiile `.tgz` decât `.tar.gz`. Sunt construite în așa fel, încât atunci când sunt extrase în directorul rădăcina, fișierele lor se copiază către locațiile unde trebuie să fie instalate. Este oarecum posibil (deși nerecomandabil) să instalăm pachete fără utilitarele de pachete ale Bluewhite64, folosind doar `tar` și `gzip`, și asigurându-ne că rulăm scriptul `doinst.sh`, dacă unul a fost inclus în pachet.

În contrast `rpm`-urile Red Hat sunt arhive `cpio`, și `deb`-urile Debian sunt arhive `ar`. Acestea conțin informații detaliate despre dependințe și utilitarele lor de administrare al pachetelor le pot folosi pentru a găsi și instala condițiile esențiale (librăriile, programele, etc.). Pachetele vor refuza să se instaleze dacă condițiile esențiale nu sunt îndeplinite (deși acest lucru poate fi încălcat).

5. Rezolvarea automată a dependențelor

Cu toate că Bluewhite64 nu încorporează utilitare care să rezolve dependențele pentru utilizator prin luarea și instalarea automată a dependențelor de pe Internet, sunt câteva utilitare ale unor terțe părți care pot furniza această funcție similară cu modul în care APT o face pentru Debian Linux.

Câteva dintre aceste unelte determină dependențele prin analizarea pachetelor instalate, determinând ce librării sunt necesare, și pe urmă descoperind ce pachete sunt disponibile pentru a le furniza. Acest proces automat este consumator de timp, și mai primitiv decât metoda manual finisată a APT. Oricum, de obicei produce rezultate satisfăcătoare.

Câteva utilitare ale unor terțe părți

- [Swaret](http://swaret.sourceforge.net/) (http://swaret.sourceforge.net/)
- [slapt-get](http://software.jaos.org/#slapt-get) (http://software.jaos.org/#slapt-get)
- [SlackUpdate](http://128.173.184.249/slackupdate/) (http://128.173.184.249/slackupdate/)
- [Emerde](http://emerde.freaknet.org/) (http://emerde.freaknet.org/)
- [slackpkg](http://slackpkg.sourceforge.net/) (http://slackpkg.sourceforge.net/)

Referinte

<http://www.bluewhite64.com>

Acest articol este o adaptare după Slackware (Wikipedia, enciclopedia liberă).